

ממני להסתובב בשטח ולגלות מה עלה בגורלו של הציד שנעלם. הוא אומר.

ב יקשתי מאלישע רואי, ממר שיד סטיבי, לחקור לאן נעלם הציד הכבד שהיה בשטח. הוא השיב לי שאין לו מה לדבר איתי בגלל שאנחנו לא באותה רמה. אז הלכתי לדוקטור מיכאל קיש. מנכ"ל נתיבי נפט, וסיפרתי לו על הוויכוח שלי עם אלישע רואי. ד"ר קיש אמר לי, שאם אני לא רוצה למלא אחרי ההוראות של אלישע, אז עלי להתפטר. אך כאשר שמע שביקשתי לחקור את פרשת הציד הכבד שנעלם, אמר המנכ"ל שאני חייב להישאר, ולמסור עדות במישטרה.

"בינתיים יצאתי לחופשה לביתי בתל-

על הצלם שהתבקש לצלם את המקומות מהם נגנבו כלים - אימו בפישורים

אביב, ואז נודע לי, בשבוע שעבר, על-ידי מברק שנשלח אלי, שהנהלת החברה חזרה ליטה להשעות אותי מעבודתי בגלל הטר לונה על הגניבות, שהגשתי כשהייתי אצל ד"ר קיש. במיברק נוסף שקיבלתי מנתיבי נפט, ניתן לי האישור לרדת לאבור רודס, כדי להגיש תלונה במישטרה, ואחר כך היה עלי לחזור לתל-אביב. אבל אני החלטתי להישאר לישון בעיר הנפט. לכן הלכתי במשך שעותיים סביב הגדר, רעב ועייף אחרי שישבתי במישטרה מעשר בבוקר עד שמונה בערב.

"למחרת בא אלי אלישע רואי, מפני שישבתי בשבת-תרעב, ואמר לי שאני יכול לחזור לעבודה."

יוסף סטיבי מספר גם שכאשר פנה לאחד מראשי חברת נתיבי נפט, העוסק בבירור פנימית, וביקש לערוך חקירה בסתר שת הציד שנעלם, השיב לו האיש: "אני לא רוצה להתערב." על המיקרה הזו מסר סטיבי לחוקרי המישטרה.

סטיבי הצליח לצלם את המקומות מהם נעלם הציד. הוא צילם גם את ההחזרות, שבוצעו יומיים לאחר שמסר את עדותו במישטרה, ואחדות מתמונות אלו מתפרסמות בעמודים אלה.



חדש היה פטור ממיסים. "אני מרוויח עכשיו טוב, כ-3000 ל"י לחודש. אני אוהב לחיות טוב. לבזבז, לצאת לצייד, לדוג, לאכול טוב. כל חודש אני מכניס 200 ל"י לחשבון-הבנק של היר לדים שלי. אני עובד קשה בגלל שאני רוצה להרוויח, ואני די חזק כדי לא להיר-שבר." הוא מציין בגאווה.

"ארבעה חודשים אחרי מלחמת יום-הכיפורים, המשיך בסיפורו, ההתחלתי ל-הרגיש שמשוה לא בסדר בסביבה. בתוקף תפקידי אני עובר ממקום-עבודה למקום-עבודה. העניינים שלי מצלמות את השטח, כמו שאומרים. הרגשתי שמשוה חסר פה, ומשוה חסר שם. כך גיליתי שציד כבד, כמו משאבות-מים וגנרטורים ענקיים סקר דה, וסלילים של חוטי-נחושת, נעלמו. הת-

המישטרה החלה חקרת שבועיים לאחר שגילה סטיבי את דבר הגניבות לאנכ"ל החברה

חלתי לשאול, פה רשם, ואז התברר לי ש-קבלנים העבירו את הציד שהיה בשטח עוד מוזן המצרים, וגם ציד חדש שהגיע לאחרונה, אל יעד לא ידוע בצפון הארץ. "הציד הזה היה מסומן ב-איקסים". פירוש הדבר, שאסור היה להוציא אותו מהשטח, או להעביר אותו למקום אחר. כששאלתי אנשים שונים באבורדוס, לאן נעלם הציד, נאמר לי שהוא נמכר. אני הבנתי שהציד, שהיה בחלקו עדיין טוב לשימוש, נמכר כגרוטאות.

"היו שם 10 משאבות-מים ושמונה גנרטורים, וכמויות גדולות של חוטי-נחושת. כשגיליתי שנעלם ציד כבד, ביקשתי מהצלם משה שטרן, העובד בחברה, לצי-לם לי את המקומות שמהם נגנבו הכלים. אבל הוא נכנע, אחרי שאימו עליו שאם לא ימסור את הסרט, ייאלץ להתפטר."

בין השאר נפגש סטיבי פעמים מספר עם אלישע רואי, מנהל השדה אבורדוס. באחת הפגישות הלך סטיבי בכוונה להור-דיע לרואי כי הוא מתנגד להעברתו לע-בודה אחרת. בתפקיד של מכונאי, "אם הייתי מקבל תפקיד זה, זה היה קושר אותי למקום-עבודה אחד, וכך הם היו מונעים



יומיים אחרי שהגיש את עדותו במישטרה. הציד, שסומן מלכתחילה ב-X, אות לכך שאין להוציאו מן השטח, חוזר, וחושף במרחק של כ-300 מטרים מן המקום ממנו נגנב קודם. סימוני ה-X המוסמכים לא נעו בעד אוספי ה-גרוטאות" דאסוף מן השטח גם ציד שמיש, רכי-רוב הציד שנמכר כ-גרוטאות" חוקר בצפון הארץ, חלקו נשדח באוניות.

בחקירה הפרטית שערך במשך חודשים בשדות-הנפט של אבורדוס, גילה יוסף סטיבי כי במקומות רבים בשטח נעלמו כמויות-ענק של ציד וחומי-נחושת, שערכם עצום. הוא גילה גם שהיו עדי-ראייה לגניבת הציד והעברתו למקומות שונים, מכין עובדיה של חברת "נתיבי נפט". בתמונה זו הצלם סטיבי עם מיספר כרזים שהחזירו לשטח,